

"דאס איז געווען צאנז!"
 "בצאנז ידעו שצריך להיזהר ולהישמר בענין לבוש הנשים!
 ותמיד לחמו על זה!"

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג וצוק"ל
 דיבר בקדשו בכ"ה ניסן תשל"ד:
 "עיקר חסידות צאנז היתה מיוסדת על הלבוש!"
 "בחסידות צאנז תמיד לחמו לא לסטות כמלא נימא מטהרת הלבוש,
 אלא שיהיה כרצון ה' בשלימות!"

הקדוש דבר פלא, "וגם החסידים שבזמנינו" - ראיתי את זה בעצמי שהוא כותב שם - "נזהרים שנשותיהם הולכים בצניעות". זהו הדבר הראשון שכתב!

כ"ה ניסן תשל"ד יומא דהילולא דמרן הדברי חיים מצאנז זי"ע

הרה"ק מרוזוודוב זי"ע היה משגיח בעצמו "אם הנשים חובשות את השמערן מיכל"!

זה לשון כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז זי"ע בשיעור חומש רש"י וירא תשמ"ב (גליון תל"ב, שנה י' ה'): "טועים הם אלה המקפידים רק על חינוך בניהם ולא על בנותיהם וכו', כל החפץ שיהיה ביתו נאמן בישראל ויהיו כל יוצאי חלציו יראים ושלמים, ישגיח על בנותיו בעינא פקיקא, ידריכם ויחנכם בדרך המסורה והמקובלת לנו מדורי דורות".

וכאן חוזר שוב ומספר את הנהגתו הקדושה של הרב הקדוש מרוזוודוב זצוק"ל, שהיה ניגש אל כל "בנותיו, ונכדותיו, לראות אם הן לבושות כרצונו ללא שום שינוי, ואם הנשים חובשות את ה"שמערן מיכל" [המטפחת], והבתולות סידרו שערות ראשן כראוי, ולא הסתפק בכך שזוגתו הרבנית, בתו של הייטב לב תשגיח על זה, כי אם חפץ להשגיח על זה בכבודו ובעצמו שחס ושלום לא ישנו כמלא נימה!!!".

סיפור נורא עד כמה נגע לליבו של העצי-חיים זי"ע, שינוי כל שהוא במלבושי הנשים!

"ועובדא הוה אצל מורי וחמי זצ"ל מזיווג ראשון [בעל עצי חיים מסיגט זי"ע] שפעם אחת בליל שבת קודש אחר התפלה נכנסתי לביתו וראיתי פניו חיוורות מאד, וצעק בקול צער וכאב נורא, בקשר למלבושי הנשים שם, מפני שמצא איזה חסרון בצניעות באחד

"חוב על כל אב להורות וללמד הבנות, את דרכי הצניעות
והלבוש המקובל לנו מדורי דורות".

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זצוק"ל
"עובדא היה אצל מו"ח זצ"ל, שפעם אחת בליל שבת קודש אחר
התפלה, נכנסתי לביתו וראיתי פניו חיוורות מאד, וצעק בקול צער
וכאב נורא, בקשר למלבושי הנשים שם, מפני שמצא איזה חסרון
בצניעות!"

ממלבושי אחת הנשים, ולמרות שאסרו עליו הרופאים לבוא לידי התרגשות יתירה, לא יכל למנוע עצמו, וצעק עליהם בקול".

רבות הן הנשים שאינן נוהרות אפילו כמה שאסרו
זקניהן ואבות אבותיהן בפירוש!

"ומכל זה ניוכח לראות עד כמה הקפידו הצדיקים הקדושים על חינוך בנותיהן לבל יסורו כמלא נימא מדרכי אבותיהן. ובעוונותינו הרבים בדורנו, חסרון זה הוא במדווי הדור הנפוצים, ורבות הן הנשים שאינן נוהרות אפילו כמה שאסרו זקניהן ואבות אבותיהן בפירוש, ועל כן חוב על כל אב להורות וללמד הבנות, את דרכי הצניעות והלבוש המקובל לנו מדורי דורות!".

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז וצוק"ל בשיעור חומש ורש"י וירא תשמ"ב

מסירות נפש נקרא לוותר על אלפי דפי גמ' כדי להשפיע
על אשה שלא תלבש בגד שיש בו שמץ של פריצות!

ונוראים עד מאד הם דברי כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז וצוק"ל, שיצאו מפיו הטהור בסעודת ההילולא של זקנו הקדוש בעל בני יששכר זי"ע ביום ח"י טבת תשל"ח, בימים אשר כתב בעצמו את צוואתו הקדושה המובאת לעיל - בה כתב: "וחס ושלום לפאה נכרית, ואפילו בדומה רק לשער, ודומה לדומה!". - ובדרשה זו שלפנינו גילה טפח וכיסה אלפיים מכל עבודתו הקדושה והטהורה כל משך ימי חייו, (המאמר נדפס לקראת השבת הראשונה לאחר עלייתו של כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז וצוק"ל לשמי מרום, ונתפרסם ב"שבת שבעה" פרשת בלק שנת תשנ"ד, גליון ת"י).

וכן דיבר בקדשו כ"ק מרן זי"ע בדבריו החוצבים להבות אש שיצאו מליבו הקדוש והטהור, בזה הלשון: "הנה למסור את הגוף להשי"ת, לקפוץ לתוך האש להישרף עבור השי"ת, ושיהא מוכן בכל

"הוא השגיח לראות אם הם לבושות כרצונו ללא שום שינוי, ואם הנשים
לבושות את ה"שמערן מיכל!... כי חפץ להשגיח על זה בכבודו ובעצמו,
שחם ושלום לא ישנו כמלא נימא!"

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג וצוק"ל
 "הוא מוותר על התענוג של כסא הכבוד! וכמה אלפי דפים גמרא
 ותוספות!"
 "ודעתו נתונה להשגיח על בנותיו, ולא רצה לסמוך בזה על אף אחד
 בעולם, זה מה שנקרא מסירות נפש!"

רגע להיות נשחט עבור השי"ת, עדיין אין בזה רבותא וחידוש גדול כל כך, שהרי בין כך סוף אדם למות, ומה איכפת לו אם יופחתו לו כמה משני חייו, ואולם חידוש גדול ורבותא יתירא היא למסור את הנשמה להשי"ת, לוותר על הגן עדן וכל חיי עולם הבא עבור השי"ת, זה דבר גדול.

כי הצדיקים היו מאד רוצים לשבת בגן עדן וכו'. ובוודאי שיותר נוח לצדיק להסתכל בשמים נגד כסא הכבוד, ולראות איך שחיות ואופני הקודש אומרים שירה, אבל הצדיק בצדקתו מוותר על כל זה, ובמקום ללכת לפני כסא הכבוד, הוא יושב עם איזה אשה לדבר על לכה, שלא תלך עם שערות מגולים, ולהשגיח בביתו שבתו לא תלכש איזה בנד שיש בו שמץ של פריצות!.

הוא מוותר על התענוג של כסא הכבוד, ועל כמה מצוות ומעשים טובים, וכמה אלפי דפים גמרא ותוספות, שגדולי ישראל וגאוני ארץ היו מסוגלים ללמוד בזמן הזה, ועוזב את הכל כדי להדריך בני ישראל ולקרבתם להשי"ת, כי שאיפתו בעולם היא לעשות נחת רוח לקונו, לא שהוא יקבל נחת רוח מהשם יתברך, אלא שיהא להשם יתברך נחת רוח ממנו!.

**קדושי עליון זי"ע היתה דעתם נתונה להשגיח בעצמם
על מלבושי הנשים!**

ושוב חזור כ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל ומספר את העובדא הנפלאה מהרה"ק ר' משה'לע מרוזודוב זי"ע שהיה מהמסתופפים בצל מרן רבינו הקדוש מצאנו זי"ע בעל דברי חיים כידוע, וכפי שכבר הבאנו בשיחה הקודמת את לשון כ"ק מרן זי"ע: "שניגש אליהן לראות אם הנשים חובשות את השטערן טיכל", ולאחר מכן הוסיף כ"ק מרן זי"ע לתאר את עוצם גדולתו וקדושתו של אותו צדיק, בזה הלשון:

"הוא היה צדיק יסוד עולם! בן לאותו צדיק הרה"ק הרבי ר' אליעזר'ל מדזיקוב זי"ע [בן הרה"ק ר' נפתלי מראפשיץ זי"ע], והתחיל ללבוש טלית ותפילין ביום אחד, כי נשא אשה ביום שנעשה בן י"ג, וסיפר [הרה"ק ר' משה זי"ע] בעצמו, שבעמדו תחת החופה הרגיש לפתע שאחד מחזיק ידו עליו, והוא [הרה"ק ר' משה מרוזודוב זי"ע] היה מטבעו איש חלש, ומה גם אחרי שהתענה כל היום, והפנתי ראשי לאחור להביט מי הוא זה, וראיתי שזקני הקדוש מראפשיץ [שהיה כבר בעולם העליון ולכבוד החופה של נכדו הגיע משם], עומד ומברך אותי, והחזרתי פני, ולא הסבתי תשומת לב לכך [אלא המשיך בעבודתו הקדושה בעת החופה], אחר החופה ספרתי את הדברים לאבי [הרה"ק ר' אליעזר'ל מדזיקוב זי"ע בן הרה"ק מראפשיץ זי"ע] ואמר לי טוב מאד עשית בני. [=שלא הסיח דעתו ולא הופרע כלל מעבודתו הקדושה בעת החופה!].

מזה אנו למדים על גודל מדריגתו כבר בהיותו בן י"ג שנה!, שזכה לראות את הרה"ק מראפשיץ לאחר הסתלקותו!, ואין לנו מושג כמה עלה ונתעלה עד היותו בן חמשים!, ואף על פי כן היתה דעתו נתונה להשגיח על בנותיו, ולא רצה לסמוך בזה על אף אחד בעולם, ורק הוא בעצמו רצה להשגיח על זה!!! - זה מה שנקרא מסירות נפש!!!.

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנו זצוק"ל בח"י טבת תשל"ח

מרן הדברי חיים זי"ע ראה את אשתו הולכת בעולם
העליון עם "שמערן מיכל"!

והנה ידוע שאף בעולם העליון הולכות הנשים בכיסוי הראש כפי שהיו נראות בעולם הזה, - כידוע בספרים הקדושים גודל הבושה כאשר מלבישים את הנשמה בבגדים שלבשו בעולם הזה, איך הנשמה נראית בהם בפני האמהות הקדושות שרה רבקה רחל

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זצוק"ל
סיפר על זקנו הגה"ק מצאנז זצוק"ל שאמר:
אכן נודע הדבר, ראיתי שהרבנית ע"ה מסתובבת בגן עדן
בשמחה כשהיא מלובשת ב"שמערן מיכל"!

ולאה, ולעומת זאת, אפשר לשער ולתאר את גודל השמחה והתענוג כשזוכים להיראות בפניהם במלבושי צניעות כרצון השי"ת באמת. - וכך סיפר כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז זי"ע (בשיעור חומש ורש"י תשא תשל"ו):

"כ"ק אדמו"ר זי"ע, [הרה"ק ר' צבי הירש מרודניק זי"ע בן מרן הרה"ק מגארליץ זי"ע בן רבינו הקדוש מצאנז זי"ע], ציוה פעם להגבאי [של רבינו הקדוש מצאנז זי"ע] הרה"ח הר"ר משה יהושע ע"ה, להעמיד שני בקבוקי שכר בשולחן הטהור של זקה"ק מצאנז זי"ע, לכבוד אחיו הגה"ק מבארדיוב שנולד לו בן באותו שבוע, לשמע ההכרזה נענה זקה"ק ואמר: אכן נודע הדבר, ראיתי שהרבנית ע"ה, [אשת מרן הדברי חיים זי"ע בזיווג ראשון] מסתובבת בגן עדן בשמחה כשהיא מלובשת ב"שמערן מיכל", ... ולא ידעתי לשמחה מה זו עושה, אכן נולד לה נכד! עכל"ק של כ"ק מרן הגה"ק זי"ע. - הרי לנו שגם בעולם העליון "מסתובבת בגן עדן בשמחה כשהיא מלובשת ב"שמערן מיכל"!"

והנה יסוד זה כתוב מפורש ב"ילקוט ראובני" פרשת בראשית על הפסוק "יום השישי" וזה לשונו הקדוש: "נאמר במסורת, כפי גוון המלבושים שהאדם לובש בשבת בעולם הזה, כך ממש הלבוש אחר פטירתו בימי שבת תמיד". עד כאן לשונו הקדוש. ואם כן הבה נתאר לעצמינו מה תהיה ההרגשה של בת ישראל כשרה, אשר בהיותה כאן בעולם הזה, היתה חובשת פאה בשבת, על אף שבכל שאר הדברים היתה מהדרת לקיים את כל דברי רבותינו הקדושים בלי שום התחמקות ושינוי כל דהוא. והנה לאחר אריכות ימיה ושנותיה, כאשר היא תגיע לעולם העליון, ויכבדה לשבת בין כל הצדקניות מהדורות הקודמים, וכי אפשר לתאר את גודל הבושה הנוראה שתהיה לאותה אשה, כאשר יגיע יום השבת, ולפתע יבואו וילבישו אותה באותה פאה שעמה היא הלכה בעולם הזה, ויראו

אותה עם הפאה הזו, או עם ה"פריזעט" וה"שפיצל", לעיני כל הצדקניות הקדושות מהדורות הקודמים, וכולם יתפלאו ויתמהו: וכי זו האשה הכשרה שמסרה נפשה על קיום התורה ומצותיה, וזכתה לשבת איתנו בגן עדן, וכי היא זו שיצאה לרחוב עם פאה?! ואז לא יעזרו לה כל התירוצים, שכולם הלכו כך, וזה מכוסה עם כובע, או אפילו שרובה מכוסה עם מטפחת, וכך היו רגילים במשפחה ובסביבה, אלא יגשו אליה אותם צדקניות ויביטו עליה בפליאה עצומה: "את הצדקנית! איך זה מתאים לך?! וכי כך הלכת "בשבת בעולם הזה"?"

וכאשר אשה צדקנית זו תרצה מיד להסיר מהר את הפאה או הפריזעט מעל האשה, ולהתכסות עם מטפחת צנועה כמו כל הצדקניות שמסביבה, הרי לא יעזור לה מאומה, מפני שזה היה מה שהיא לבשה "בעולם הזה", כי "כך ממש הלבוש אחרי פטירתו בימי שבת תמיד!". ואם כן "שם" אין שום אפשרות להפסיק ללכת עם הפאה, ומי שלא הספיקה להסיר את הפאה בעולם הזה, הרי היא תאלץ להישאר כך לנצח נצחים, ובכל שבת ושבת תעמוד בבושה נוראה בפני כל רבבות הצדקניות שמזמן האמהות הקדושות, הנביאות, התנאים, האמוראים, הראשונים, והאחרונים, ולעולם לא תוכל להסיר את הפאה כי "כך ממש" היא תישאר "תמיד!". רחמנא לצלן. [רק אחרי זיכוכים מיוחדים בעולם העליון, אולי תזכה להינצל מבושה זו. אבל כמובן שכדאי לא להמתין לזה, אלא לחטוף את ההזדמנות הנפלאה שנתן לנו הש"י, כל זמן שעדיין אנו חיים בעולם הזה. כי לא כדאי לסמוך על הספק, ובפרט כשהוא עולה צער ויסורים ובזיונות נוראים, הרבה יותר ממאות שנים של צער ויסורים ובזיונות כאן בעולם הזה].

ורק עכשיו, אם היא זוכה עדיין להיות מאלו החיים כאן בעולם הזה, הרי בידה למהר ולהסיר את הפאה, ולהתכסות רק עם מטפחת

צנועה כראוי וכיאות, ואז תזכה ש"כך ממש" יהיה "הלבוש" שלה
בצניעות הראויה, "תמיד"! לעולמי עד ולנצח נצחים!.

צועק בברוכיא על פאה נכרית!

בספר ה"מדרש והמעשה" מובא מה שדרש כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז זי"ע בעת ייסוד "התאחדות התלמידים" בארה"ב בשנת תשל"א, וזה לשון קדשו: "ידוע המעשה שסיפר דו"ז הרה"ק משינאווא זי"ע, כי החסיד שנוסע ובא אל הרבי משינאווא ושומע דבריו שהם מלאים מוסר, וצועק ככרוכיא על אלו שמתירין לנשותיהן להתקשט בבגדי שחץ וללבוש פאה נכרית, מיד נתמלא לבו של החסיד רעדה ופחד, וכשבא לביתו מיד לוקח בגדי אשתו ומאבדם"!!! עיין שם שמתאר כיצד חסידי שינאווא היו לוחמים נגד הפורצים "ללבוש פאה נכרית"!

ומבאר שאפילו שבעולם הזה לא ניכר מעלתם, מכל מקום הכל כדאי בשביל לעשות רצונו של מקום כראוי בשלימות.

תחילת הספר "המדרש והמעשה" - צאנו קלויזנבורג - תשל"א

לשאול בפירוש לפני השידוך!

עד היכן הגיעה חרדתו הנוראה של כ"ק אדמו"ר הגה"ק מצאנז-קלויזנבורג זי"ע לנושא הפיאה, אפשר ללמוד מעובדא שסיפר מחותנו הגאון ר' שמואל אלכסנדר אונסדורפר זצ"ל, חמיו של כ"ק אדמו"ר הגה"ק מצאנז - קלויזנבורג שליט"א בארה"ק, עובדא שהתרחשה בעת שנהיה מחותן של כ"ק אדמו"ר זי"ע, שבכל הנושאים שדרש כ"ק אדמו"ר זי"ע מכלתו לעתיד, היה די לו לכ"ק האדמו"ר בהבטחת המחתות בשמה, ולא הטריחו לברר שוב ושוב, ורק בדבר אחד ויחיד לא סמך כ"ק אדמו"ר זי"ע על שום הבטחה של אף אחד בעולם, היה זה בנושא הפאה, כ"ק אדמו"ר זי"ע שאל

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זצוק"ל
 חמתין עד ששאלו אותה באופן ברור ומפורש, האם היא מסכימה שלא
 תלך אפילו עם פריזעט ושפיצל, רק עם מטפחת בלבד?
 ורק אחרי שאמרה בפירוש שמוכנה ללכת רק עם מטפחת בלבד, נגמר
 השידוך בשעה טובה ומצולחת!

את המחנות האם בתו מסכימה ללכת רק עם מטפחת בלי שום הוספה כלל, הגרש"א ענה שוודאי היא מוכנה לזה בשמחה. אבל כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע לא נרגע, ואמר לו שאינו עושה את השידוך עד שישאלו את הכלה בפירוש, והמתין כ"ק מרן זי"ע שילכו לשאול אותה בפירוש, ולא נחה דעתו אלא המתין עד ששאלו אותה באופן ברור ומפורש, האם היא מסכימה שלא תלך אפילו לא עם פריזעט ושפיצל, רק עם מטפחת בלבד, ורק אחרי שאמרה בפירוש שמוכנה ללכת רק עם מטפחת בלבד, נגמר השידוך בשעה טובה ומוצלחת.

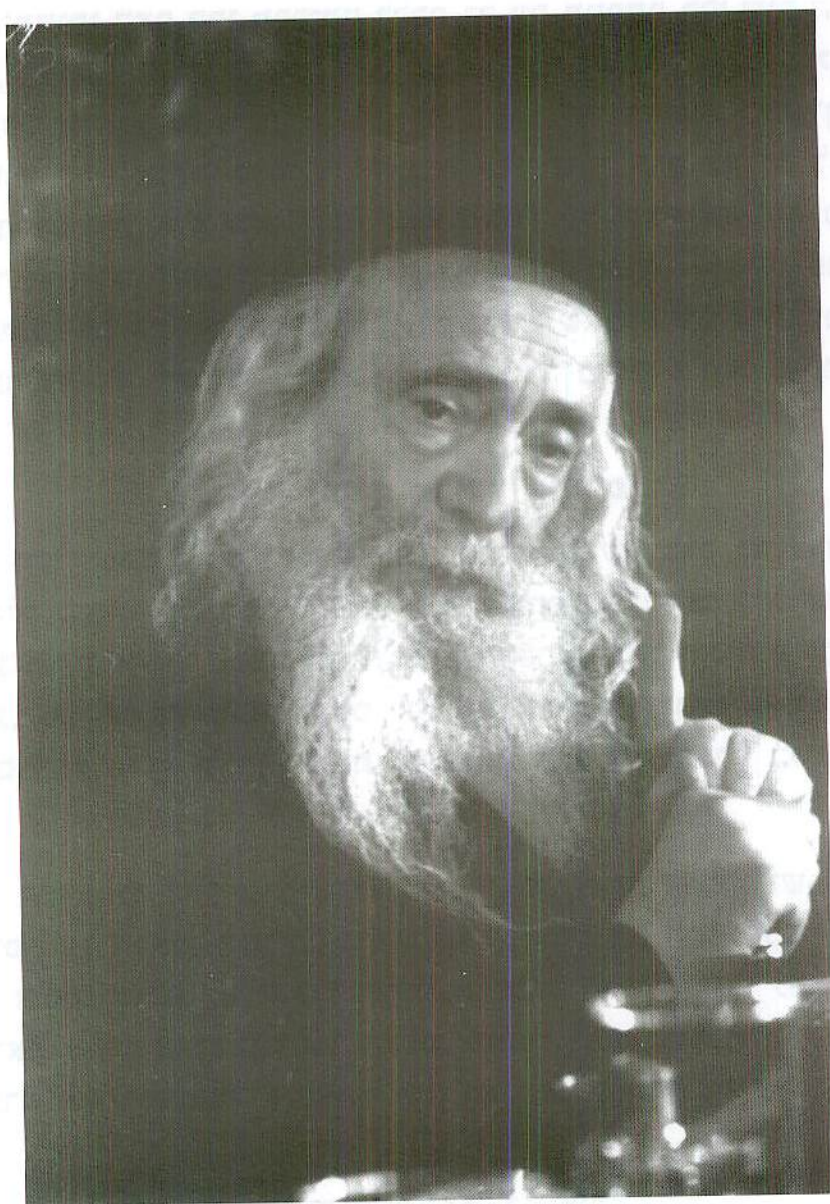
מתי יש תועלת בכיסוי על הפאה?

העיד בפנינו אחד מתלמידיו המובהקים של כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מצאנז קלויזנבורג זי"ע, שפעם אחת שוחח עם כ"ק אדמו"ר זי"ע בענין איסור הפאה נכרית, ובין הדברים שאל את כ"ק אדמו"ר זי"ע, מי שאינה זוכה לקיים את ההלכה כפי שפסק מרן הדברי חיים זי"ע, והיא עדיין הולכת עם פאה, האם יש תועלת בכיסוי על הפאה?

השיב לו כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע בפקחותו הרבה, יש תועלת בכיסוי על הפאה, אבל רק בתנאי אחד ויחיד, אם היא מוכנה לכסות את הפאה באופן שלא יראה החוצה אפילו שצורה אחת מהפאה, - והראה בידיו הקדושות על המצח, שהכל יהיה מכוסה בלי שיראו שצורה אחת מהפאה, - באופן כזה יש תועלת מהכיסוי על הפאה...

האם להתעקש בשידוך

העיד בפנינו חסיד אחד, שכשסיפר לכ"ק אדמו"ר מצאנז ארה"ק שליט"א, שסיפרו לו עובדא מבחור, שרצה להתעקש לא להסכים לשידוך, עד שהכלה תסכים ללבוש מטפחת, אזי הניאו כ"ק אדמו"ר זי"ע מזה.

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זצוק"ל
"יש תועלת בכיסוי על הפאה, אבל רק בתנאי אחד ויחיד,
אם היא מוכנה לכסות את הפאה
באופן שלא יראה החוצה אפילו שצורה אחת מהפאה!
רק באופן כזה יש תועלת מהכיסוי על הפאה!"

נענה כ"ק אדמו"ר שליט"א, שאין מעובדא זו שום ראייה, כי הוא יודע בבירור עובדא הפוכה, שבחור התעקש ולא הסכים לעשות שידוך אלא אם כן הכלה תלבש מטפחת, וכ"ק אדמו"ר זי"ע עודדו בזה. וממילא אין ראייה מהעובדא ההיא, מפני שיתכן שהיתה שם סיבה מיוחדת שלא היה רשאי לעכב את השידוך, אבל מי שיכול לעמוד בעזות דקדושה, בוודאי תבוא עליו ברכה.

המצב בגרמניה לאחר השואה

ישנם כאלה אשר היצר הרע מבלבל את מוחם, ומקרר את תשוקתם לקיים את דעת מרן הדברי חיים זי"ע, באומרו שכ"ק מרן אדמו"ר מצאנו זצוק"ל לא אחז מקיום הוראת זקינו הקדוש מצאנו זי"ע אשר כותב שהפאה היא "מלבוש פריצות"! וש"בוודאי אסור לצאת בפאה נכרית"! והראיה שמביא להם היצר הרע לדבריו, היא: מפני שלאחר השואה היה כ"ק אדמו"ר הגה"ק מצאנו קלויזנבורג זצוק"ל משלם בעצמו הון רב עבור כל אשה שתסכים ללכת עם פאה! ואם כן מוכח מזה שאחז שרצון ה' שלא ילכו עם מטפחת! ועל כל פנים אחז שזה לא כל כך חמור כמו שפוסק זקנו הקדוש זי"ע.

והנה אף על פי שכל אחד יודע את התשובה האמיתית, שכל הסיבה וכל החסרון היה מפני שאותו דור, הדור שעבר את מוראות השואה רח"ל, היה עדיין שבור ורצוץ ולא היה שייך לדרוש זאת ממנו. ולא שחס ושלום כ"ק מרן אדמו"ר מצאנו זצוק"ל זלזל בהוראות זקנו הקדוש מצאנו חס וחלילה. אף על פי כן, ננסה לסייע לכל החפץ לידע את האמת, ולצורך זה נעתיק כמה קטעים מהספר הנפלא "לפיד האש" שיצא ע"י הסופר המפורסם הרה"ח ר' אהרן סורסקי שליט"א והרה"ח בנש"ק ר' יחזקאל פרנקל שליט"א, - בהסכמת כ"ק מרנן האדמו"רים שליט"א בני כ"ק מרן הגה"ק מצאנו-קלויזנבורג זצוק"ל, בעל "שפע חיים" זי"ע.

המצב היה שהנשים רצו ללכת בגילוי שערות! ולא הסכימו לכסות את הראש כלל!

ראשית כל, המצב היה שהנשים לא רצו לכסות את שער ראשם כלל, וכפי שמתאר זאת ב"לפיד האש" עמוד שכ"ז בזה הלשון: "ומספר בזכרונותיו רבי אברהם אליקים געצל שיף ז"ל מרודניק: "נוכחתי בעצמי בפערנוואלד בוקר אחד, כשישבתי עם הרבי בחדרו, כאשר לפתע נשמעו דפיקות בדלת, וכשפתחנו עמדה בחוץ נערה בוכיה ונשארה לעמוד על הסף. שאל אותה רבינו בקול אבהי רך: "בתי, למה תבכי?" והתחילה לספר בקול חנוק מדמעות, כי הלילה ראתה בחלום שרבינו מייסר אותה על שמסרבת לקבל עליה לכסות ראשה אחרי הנשואין, באמרה "הלֹא גם אמי בחייה לא הקפידה לכסות ראשה", והרבי גער בה וזרזה להתנהג כדת משה ויהודית, על כן היא באה עכשיו להודיעו שהחליטה להיות בת ישראל כשרה וצנועה, ומבקשת שימחול ויסלח לה על שסרבה מקודם", עכ"ל הספר "לפיד האש".

ואם כן הרי המדובר היה בנערות שבאו מבתים שגם האמא כבר הלכה בגילוי ראש לגמרי. ולכן היא לא הסכימה להפצרותיו ובקשותיו של כ"ק מרן זי"ע לכסות ראשה עם פאה!, עד שהיה נאלץ להשתמש בכוחות עליונים כדי שתסכים לזה!.

ובכלל, כל המצב הרוחני שהיה באותם שנים, לא ניתן לתיאור, ובוודאי שאין מה להשוות בין התקופה ההיא לזמנינו. נצטט רק כמה דוגמאות, למען יבין הקורא שאין להשוות כלל את המצב דאז למצבינו היום.

כשהעמדנו חופות זרקו עלינו אבנים!

א'. בספרו שפע חיים לירח האיתנים חלק ב' עמוד רל"ט, מעיד כ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל בעצמו באומרו, "כשנשתחררתי

"כשהעמדנו חופות כדת משה וישראל, לאחר המלחמה,
היו כאלו שזרקו עלינו אבנים!"

ח"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זצוק"ל

בתקופה שלאחר המלחמה הנוראה, שיפך נפשו לפני השי" בסערת קידש בעת שמחת
נישואין התן וכלה מהפליטים שניצלו: מהמלחמה,

אשר ביניהם היו בנות שאמותיהם עוד לפני המלחמה הלכו בשערות
מגולות ברשות הרבים רח"ל, וכ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל הוצרך להשתמש
בכחות עליונים, כדי לשדלם ולמונעם לכל הפחות מגילוי הראש ממש!

בפעלדאפינג והכינו עבורינו בית לתפילה, נתחברו אלי כמה בחורים לנקות את המקום ולהכינו להיות ראוי להתפלל שם, והיו שם הרבה שנתנו קולם עלינו, שעל ידי זה נגרום חס ושלוש עוד פעם לביאת צורר כהיטלר ימ"ש!, גם כשהעמדנו חופות כדת משה וישראל, היו כאלה שזרקו עלינו אבנים!" עכל"ק.

ב'. בדינער לטובת הישיבה במונטריאל פרשת תולדות תשט"ז - כעשר שנים לאחר השואה אמר: "אחרי החורבן הנורא היו כאלה שפכרו ידיהם ביאוש, וחשבו שיהדות התורה לא תקום יותר לתחיה, ואני אמרתי יש לנו הבטחה נאמנה כי לא תשכח מפי זרעו, אינני יודע איך זה יהא באפשרות, ובאיזה אופן, אבל מובטחני אשר היה תהיה, כל קיום היהדות הוא שרשרת רצופה של נסים". (מובא בלפיד האש עמוד רצ"ד הערה 13).

וכך מעיד ב"לפיד האש" (עמוד רצ"ד) "המצב הכללי ששרר אז בקרב הפליטים, מבחינת התנאים והמסגרות היהודיות, הצטייר בבחינת "והיה העולם שמם" ממש, אין תורה! ואין מצוות!, לא תפילין ולא ציצית, לא תפילה ולא מזוזה, לא שמירת שבת!, לא אוכל כשר ולא טהרת המשפחה!, המבוגרים הלכו מוכי תמהון לבב, הבנים ובנות הצעירים, יתומים גלמודים, הסתובבו הפקר ללא שום חנוך!". (עמוד רצ"ד)

"ואומר השריד ר' אהרן בארון: אי אפשר לתאר את גודל מאמציו לארגן מטבח כשר! אי אפשר כיום לתפוס בכלל את משמעות הדבר!, האנשים שכחו אז כיצד להתנהג, לא רק כיהודים, אלא פשוט כיצורי אנוש שפויים!" (עמוד רנ"ה).

ועד כמה היה עליו לטרוח עבור כל אחד ואחת שלא תרד לגמרי מדרך היהדות חלילה, לדוגמא מסופר שם, "באחד הימים נודע לו כי צעירה פלונית, ממשפחת יראים ושלמים שניספו על קידוש ה',

הצטרפה אחרי האסונות לקיבוץ של "השומר הצעיר"! והיא מתעתדת לעלות בקרוב עם ה"חלוצים" לארץ ישראל, מיד טרח ונסע אל מקומה בגי'פ נסיעה ארוכה!, שנמשכה לפחות כשבע שעות!, והוא חלש וחולה במצב של אפיסת הכוחות!, הכל כדי לפגוש את הנערה ולדבר על לבה שתעזוב אותם ותצטרף ל"בית יעקב"! ואכן עשו דבריו פרי". (עמוד שע"ה).

וראה עוד (עמוד שמ"ו) עדותו של אחד הצעירים שהחליט לפרוק עול, ובתחילת שהותו בצילו של כ"ק מרן הגה"ק זי"ע "לא דרש ולא ביקש ממני מאומה, לא שאתפלל, לא שאניח תפילין, לא שאשמור שבת!". - כזה היה המצב הנורא באותם ימים! - ואם כן איך אפשר לדמות מצבינו למצבם?!!!

וכי יש ראייה מזה ששילם כסף עבור הליכה לקולנוע??

ג'. לאלו שעדיין בכל זאת יטענו שלא יתכן שהרבי ישלם בעצמו עבור דבר שזקנו הקדוש אסר אותו. נצטט את עדותו של הספר "לפיד האש" (עמוד רס"א) "ידוע על מקרה מסוים ששידל צעיר יהודי להסתפח אל מחנהו, והלה טען שהרבי בודאי לא יניח לו לבקר בקולנוע, לכן אינו חפץ ללכת אחריו. אולם הרבי הבטיח לו, שכאשר יחזרו החיים למסלול תקין ויפתחו קולנוע לפליטים, יקבל מידו כסף לרכוש כרטיסים להצגות!, הרבי אף קיים את הבטחתו זו במשך זמן קצר, עד שהלה התפכח מעירפול החושים הרוחני שלו, וחזר להיות יהודי כשר להפליא!". - כך מעיד הכותב ששמע זאת "מפי בעל המעשה"!!

ואם כן וכי אי מי יוכל לבוא ולטעון שזה ראייה שענין הליכה לקולנוע אינו חמור כל כך, בטענה שהרבי מקלויזנבורג שילם כסף בשביל זה?!

הרי זה היה רק כדי להציל אותם מכליה רוחנית גמורה, שעייזו שתייכו אל התרדים ויתחילו לשמור תורה ומצות, אם כן בדיוק כך,

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז – קלויזנבורג וצוק"ל לאחר המלחמה
 "היו בנות אשר ידעו את המוצא שלהן, ותבע מהן לא להודק אהרי
 הנישואין לפאה נכרית! כי אם לכסות הראש בתכלית ההידור!"
 [לפיד האש חלק א' עמוד של"ז]

אי אפשר להשוות בין מצבם הקשה בזמנים ההם לבין מצבינו אנו, אשר ב"ה בימינו, בכל הענינים ישנה אפשרות לכל מי שרוצה, להתעלות במלבושי ובמנהגי החסידים עם כל ההידורים, כנהוג מקדמת דנא. ואם כן בוודאי גם בענין זה שהוא "מעשה שמץ", "וחס ושלום להתיר בזה", [כלשון כ"ק מרן הגה"ק זי"ע], אזי בוודאי כל אחד יעשה את כל מה שבידו לזכות להינצל מזה בשלימות.

אצל בנות שיכל לפעול, תבע לא ללכת עם פאה!

ד'. ועם כל המצב הקשה שהיה אז, מעיד שם הרה"ח ר' אליהו יעקב שטיינמן (עמוד שט"ז הערה 66) "שרבינו זי"ע כאיש על העדה, נהג אז להלך כנגד רוח כל אחד ואחד, והיו בנות אשר ידע את המוצא המשפחתי שלהן, ובכח זה תבע מהן לא להזדקק אחרי הנישואין לפאה נכרית!, כי אם לבסות הראש בתכלית ההידור!, כמו שעשו אמא וסבתא בלא שמץ שינוי" עכ"ל!. כלומר שאפילו במצב הנורא ששרר אז במחנות, עם כל זאת דרש מאותם בנות שיכל לעוררם ללכת בדרכי אמותיהם וסבתותיהם, לבל ילבשו פאה נכרית!.

במכתבו לבנות בית חנה: "וחס ושלום לעשות כן!"

ה'. והעיקר, שאף לאחר שהשתרש הדבר והמשיכו הנשים ללכת עם פאות, עם כל זאת לא נמנע מלפרסם את דעת התורה האמיתית ושיטת זקנו הקדוש, וכתב באריכות מכתב מפורש לבנות בית חנה - כפי שהתפרסם לעיל - כדי שעל אף כל ההרגל שהשתרש לאחר השואה מחמת הנסיבות הנ"ל, עם כל זאת, כל מי שתרצה לדעת מה היא ההסתכלות האמיתית של כ"ק מרן הגה"ק זי"ע על הפאה, תוכל לדעת ש"חס ושלום לעשות כן!".

ובוודאי שכ"ק מרן אדמו"ר מצאנז זי"ע, יכיר טובה בעולם העליון, לכל מי שיצליח להשפיע, אפילו על אדם אחד, לדעת את

דעת התורה האמיתית של רבן ומאורן של ישראל כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז זי"ע, כפי שכתב בעצמו, ושנה, ושילש, בין באגרותיו לבנות חנה, ובין בדבריו בעל פה, ובין בצוואתו לבנותיו, כמובא לעיל. וכוודאי שבזה עושים נחת רוח לנשמתו הקדושה, כאשר משתדלים לקיים את רצון הקדוש בפועל, אשר זהו עיקר האופן והדרך לפרסם ולגלות קבל עולם ומלואו, את גודל השתוקקותו הפנימית ורצונו הטהור, לחנך את עדת מרעיתו להידבק בהוראת זקנו הקדוש זי"ע, שלא לצאת לרשות הרבים אפילו עם חתיכת משי שחור על המצח, אלא לקיים את מצות כיסוי הראש כרצון הש"י באמת.

קאמארנא

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק רבינו יצחק אייזיק מקאמארנא זי"ע בעל אוצר החיים, היכל הברכה, שולחן הטהור, נתיב מצותיך, נוצר חסד ועוד, הלכה רק עם מטפחת בלבד!, וכן אשת בנו הרה"ק ר' אליעזר צבי מקאמארנא זי"ע, ואשת נכדו הרה"ק ר' יעקב משה מקאמארנא זי"ע, ואשת נינו הרה"ק ר' ברוך מקאמארנא זי"ע, ושאר נכדיו, ואשת הרה"ק ר' חיים יעקב מקאמארנא זי"ע, ואשת הרה"ק ר' שלום מקאמארנא זי"ע, כולם הלכו רק עם מטפחת בלבד!.

רצוננו שנשותינו ובנותינו תלכנה כנשי ובנות רבותינו הקדושים!, אשר מפיהם אנו חיים! וכל אורח חיינו בנוי ומיוסד על דבריהם הקדושים בכל פרט ופרט!.

"תהיה רבת בנים! ואריכות ימים! ופרנסה בכבוד!"

"אסור לילך בגילוי ראש, אפילו שיימל משערות אסור לילך.

ובאם שתלך, לא היא ולא בניה ובני בניה חשובה כבתי, ולא אצל אבותי, ולא בכלל ישראל, ואין עליהם שום זכות אבות.

וה' ישלם לה כעד זה בלי ספק באם שיצייתו אותי, בטח בשבועה דאורייתא, שתהיה רבת בנים, ויתנם ה' לאריכות ימים,

כ"ק מרן הרה"ק רבי יעקב משה מקאמארנא זצוק"ל
 כותב בצוואתו הקדושה לבתו:
 על "שייטל" [פאה] "אסור לילך!"
 "ובאם שתלך, לא היא, ולא בניה, ובני בניה, חשוכה כבתי, ולא אצל
 אבותי, ולא בכלל ישראל!
 ואין עליהם שום זכות אבות!"

ופרנסה בכבוד, בלי שום צער, אנכי אערבנו על הכל יתרומם השם
מלך מלכי המלכים".

עד כאן לשונו הקדוש של הרב הקדוש רבי יעקב משה
מקאמארנא זי"ע, שכתב בצוואתו הקדושה ביום ד' פרשת שמות
תרפ"ו בקאמארנא.

הובא בספר שושלת הקדוש שנדפס בסוף ספר שלחן הטהור ח"ב עמוד
ק"א, וכן הובא בספר "אמרי קודש" קאמארנא, שיצא לאור בשנת
תשנ"ז, ב"תולדותיהן של צדיקים" עמוד שכ"א אות ה'

ואף על פי שבוודאי היצר יבוא ויאמר, שזה רק צוואה לבתו,
[כמו שכותב שם בצוואה], ולכל היותר כתב זאת רק לנכדותיו בלבד,
אבל אין זה איסור לדורות עולם, ואין זה נוגע לנשים אחרות. אבל
האמת היא, שהטעם שהבאנו את דבריו הקדושים, אין זה בשביל
צאצאיו כלל, אלא הבאנו זאת בשביל כל אחת מישראל, שיש לה
לב יהודי של בת ישראל כשרה, אזי יש לה את הזכות לראות ולהבין,
מה בער בלבו של הצדיק הקדוש מקאמארנא זי"ע, ומדבריו אלה,
יכול כל אחד להבין בעצמו מה היה הדבר שאחז אותו צדיק וקדוש,
שאשה מישראל שלובשת אותו, אזי אינה נחשבת "בכלל ישראל",
ואין עליה שום זכות אבות", רחמנא לצלן.

ומדה טובה מרובה, מדבריו הקדושים יכול כל אחד להבין, כמה
מאושרת בת ישראל שזוכה לכסות את ראשה עם מטפחת כרצון
הש"י, כמה "זכות אבות" נשפע עליה, ועל כל בני ביתה בזכות מצוה
נפלאה זו. ועל הכל, ויותר מהכל, היא הזכיה הנפלאה והנשגבה שעל
ידה "יתרומם השם מלך מלכי המלכים", בפרט כאשר הדבר בא
מתוך קושי ויגיעה, שאז זכות המצוה היא בכפל כפלים, פי חמש
מאות פעמים !.

כ"ק מרן הרה"ק רבי יעקב משה מקאמארנא זצוק"ל
כותב בצוואתו הקדושה על מי שתימנע מללכת עם פאה:
"ה' ישלם לה בעד זה בלי ספק!
באם יציית אותי!"
"שתהיה רבת בנים! ויתנם ה' לאריכות ימים, ופרנסה בכבוד!"

קארלין

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זי"ע הלכה רק עם מטפחת בלבד!, וכן אשת הרה"ק ר' שלמה מקארלין זי"ע, ואשת הרה"ק ר' אשר מסטולין זי"ע, ואשת הרה"ק ר' אהרן בעל בית אהרן זי"ע, ואשת בנו הרה"ק ר' אשר זי"ע, ואשת בנו הינוקא הרה"ק ר' ישראל מפראנקפורט זי"ע, כולם הלכו רק עם מטפחת בלבד! (וכך נמשך הדבר עד ההתדרדרות הנוראה שהיתה בליטא, שנשות העיר הלכו בגילוי ראש ממש רח"ל, ואז לא יכלו הצדקניות לעמוד בנסיון כידוע).

רצונינו שנשותינו ובנותינו תלכנה כנשי ובנות רבותינו הקדושים!, אשר מפיהם אנו חיים!, וכל אורת חיינו בנוי ומיוסד על מנהגיהם, הליכותיהם, ודרכיהם הקדושים בכל פרט ופרט!

הרה"ק בעל "בית אהרן" מקארלין זי"ע

המחלה הנוראה נגרמת ע"י התפשטות הפאות בעולם
הרה"ק בעל "בית אהרן" מקארלין זי"ע אמר בזה הלשון:
התפשטות המחלה הנוראה [מחלת הסרטן] מתפשטת בעולם, כפי
התפשטות הפאה!!!. ובלשונו הטהור: די יענע מחלה ווערט
פארשפרייט, לויט וויפעל די שייטלעך, ווערן פארשפרייט!!! -
רחמנא לצלן! ה' ישמור ויציל את כל עמו ישראל!.

נבאמת מקור הדברים הנוראים האלו, אפשר לראות בדברי
הנביא הקדוש ישעיה פרק ג', פסוק כ"ד, על הפסוק "ותחת מעשה,
מקשה קרחה", כתב רש"י הקדוש בזה הלשון, "מקום שהיו עושות
בו המעשה האמור למעלה (בפסוק ט"ז), הלוך וטפוף תלכנה",
[שפירש רש"י שהכוונה היא, ש"היו קושרות פאות נכריות"!!!],
"והוא בגובה הראש, שם תהיה 'מקשה קרחה', מכה המקרחת את
הראש!", **עד כאן לשון רש"י!** אם כן מפורש בדברי רש"י הקדושים,
שבאותו מקום "שהיו קושרות פאות נכריות", "שם תהיה מכה
המקרחת את הראש" **רחמנא לצלן!**

והעיקר לחזור ולשנן, כי מדה טובה מרובה, וכל פעולה וכל
השתדלות שמנסים לעשות כדי לקיים את מצות כיסוי הראש כרצון
הש"י כהלכתה, באופן שלא "יהיו קושרות פאות נכריות", אזי בזכות
זה ישפיע השם יתברך שפע חיים טובים ומתוקים, לה ולכל בני
ביתה ולכל הנלוים אליהם].

כ"ק מרן הרה"ק רבי אליעזר זאב מקרעטשניף וצוק"ל
 "שווה לי לשרוף את המטפחות שנעשו מצמר, למען ישמעו
 ויראו, וידעו כולם שצריך להתרחק מכל חתיכה קטנה שדומה
 לפאה, כי יזכרו שאביהם חזקם שרף מטפחות מפני שהיו בהם
 חבלים, שגרמו לאדם אחד, שיחשוב רגע אחד, שהם עשויים
 מפאה!"

קרעטשניף

הרה"ק ר' אליעזר זאב מקרעטשניף זצוק"ל
אבי שושלת בית קרעטשניף ומנדבורנה

הסיפור שלפנינו מספרת עדת ראייה שנכחה בעצמה בשעת מעשה - הרבנית הצדקנית מנדבורנה ע"ה - אשת חבר הרה"ק ר' חיים מרדכי מנדבורנה זצוק"ל אמו של כ"ק מרן אדמו"ר מנדבורנה שליט"א. - בתו של הרה"ק ר' אליעזר זאב מקרעטשניף זצוק"ל:

בזמן שמחת אחת מבנותיו של הרה"ק האדמו"ר הזקן ר' אליעזר זאב מקרעטשניף זצוק"ל, החתונה התקיימה בעיר אחרת, ובערב החתונה הזמינו הרבה עגלות כדי לקחת את כל המשפחה והמחותנים למקום החתונה, כל המשפחות כבר עמדו בחוץ, אנשים נשים וטף, והתחילו לעלות על העגלות, ההכנות האחרונות כבר הסתיימו, והנה כמעט כולם כבר ישבו על העגלות, בין כל האנשים היה האברך שברבות הימים התפרסם שמו בישראל, הרי הוא הרה"ק ר' חיים מרדכי מנדבורנה זי"ע, אשר היה אז בשנותיו הראשונות אחרי החתונה, סמוך לשולחן חותנו האדמו"ר הזקן מקרעטשניף זצוק"ל, לפתע שמע שאחת הנשים שהיו שם, כמדומה שהיא חובשת לראשה - לא פחות ולא יותר אלא - קצה של פאה !!! במקום המטפחת שכולם היו לובשות !.

כ"ק מרן אדמו"ר מנדבורנא שליט"א
בן כ"ק מרן אדמו"ר רבי חיים מרדכי מנדבורנא זצוק"ל
אשר חיל ורעדה אחזה בו, וכל כולו התמלא בצער וכאב לב, על שאחת
הנשים הולכת עם פאה!

באותו רגע חיל ורעדה אחזה בו, וכל כולו התמלא בצער ובגבורה דקדושה, עד כדי כך שמרוב כאב לב, הזדרז בזריזות עצומה, ובלי להתמהמה רגע, נמלט מן המקום בבהלה, ורץ אל חדר חותנו הגדול האדמו"ר הזקן מקרעטשניף, וסיפר לו את מה ששמע, שאחת הנשים הולכת עם פאה רחמנא לצלן!!!.

האדמו"ר הזקן מקרעטשניף זי"ע נחרד מאוד בשומעו את הדבר, ומיד הורה לקרוא לאותה אשה שהיתה אחת מבנותיו, כשנשאלה מה זאת, מיד הראתה לו שזה בכלל לא פאה, ואפילו לא פריזעט, ולא דומה לפאה כלל וכלל, אלא זוהי מטפחת ארוגה, העשויה מחבלים שחורים מצמר באופן נאה, שארגו במיוחד על ידי התופרת שהיתה גרה בעיר, וכל הנשים בנותיו של הרבי ארגו לעצמם מטפחת נאה זו.

האדמו"ר הזקן בשומעו זאת, מיד הורה שיצאו החוצה, ויצאו לכל הנשים והילדות ששהו כבר על העגלות, שכולם ירדו מהעגלות ויתאספו יחד בחדרו!. על אף שהזמן היה מאד מאוחר, וכבר כולם ישבו מוכנים לנסוע על העגלות, וכעת תתאחר כל הנסיעה, אבל מאחר שהרבי ציוה לרדת ולהתאסף, ירדו כולם מהעגלות, האנשים נשים וטף, עם כל הנכדים והנכדות הקטנות, כולם התאספו יחד בבית הרבי, וחיכו בחרדת קודש לדברי הרבי הקדוש.

כשראה הרבי שכולם כבר התאספו יחדיו, ציוה שיביאו מטפחות רגילות, וכל הנשים שלבשו את המטפחת החדשה, הארוגה מהחבלים הנאים מצמר, ילבשו מטפחת רגילה, ואת המטפחות החדשות יתנו לו, היות והם גרמו לאדם אחד לחשוב שהם פאה!.

מיד עשו הנשים כהוראתו ולבשו מטפחות רגילות, ועל השולחן נערמו כל המטפחות היקרות שנארגו לכבוד החתונה, מפני שכאמור גרמו לאברך אחד שידמה בדעתו רגע אחד שהם פאה!.

כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף - סיגעט - כפר אתא שליט"א
[עם מרן הגאון רבי חיים קרייזווירטה זצ"ל]
נכד כ"ק מרן הרה"ק רבי אליעזר זאב מקרעטשניף זצוק"ל
אשר שרף מטפחות שהיו עשיות מצמר, מפני שהיה בהם דמיון
קלוש למראה הפאה!

כאשר ראה האדמו"ר הזקן כי כולם לבושות מטפחות רגילות, נטל את המטפחות מצמר בידיו הקדושות, ובהתלהבות דקדושה קם וניגש האדמו"ר הזקן בדחילו ורחימו לעבר תנור האש שהיה בוער בפינת החדר! הנשים שהבחינו בכוונתו, מיד התקרבו בריצה אל אביהם הקדוש, והתחננו לפניו באומרם "אנו מבטיחות שיותר לא נלך אף פעם עם המטפחות האלו, אבל למה הרבי רוצה להשליך את המטפחות היקרות האלו לאש, הרי זה בכלל לא פאה, ואפילו אם הרבי רוצה להיות בטוח שלעולם לא נחשוב ללכת עם המטפחות הללו, מפני שגרמו למישהו לחשוב שהם פאה, אבל הרי אפשר להחזיר אותם אל התופרת, שהרי הם מאד יקרות, ועולות הון רב, ועדיין לא שילמו לתופרת את הכסף, ונשאר חוב גדול עבור המטפחות האלו, לכן לכל הפחות נחזיר אותם אל התופרת, שלא נפסיד גם אותם וגם כסף רב!".

אבל הרבי הקדוש הסביר להם בסבלנות ובנחת, שיבינו את הזכיה הנפלאה והתועלת העצומה שיזכו להרוויח על ידי מעשה קדוש זה. וכך אמר להם במתק לשון קדשו: "שווה לי לשרוף אותם, למען ישמעו ויראו, וידעו כל הנשים והבנות, והנכדות הקטנות והגדולות, - שצריך להתרחק מכל חתיכה קטנה שדומה לפאה!, ומכל שערה וחוט אחד שיש בו דמיון מועט הנראה כעין צורת פאה!!!, ושיחקק היטב בזכרונם, ויקבע לדורי דורות, שהסבא השליך מטפחות יקרות לתוך האש, והיו צריכים להתייגע לשלם את החובות עבורם, אפילו שהם לא היו פאות, ואפילו לא פריזעט, או חתיכת שפיצל, אלא הם היו ממש מטפחות, עם כל זאת שרף אותם באש, היות והיה בהם חבלים, שגרמו לאדם אחד, שיחשוב רגע אחד, שהם עשויים מפאה!, על ידי זה תזכרו היטב כל ימי חייכם, אתם וזרעכם אחריכם, שאביכם שרף באש דבר העולה ממון רב, מפני שחשש שהוא דומה לפאה!, ועל ידי זה לא יהיה לכם הווא אמינא לחבוש חתיכה קטנה של דבר הדומה לפאה!, ואפילו

כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף - רחובות שליט"א
נכד כ"ק מרן הרד"ק רבי אליעזר זאב מקרעטשניף זצוק"ל
אשר שרף את המספדתו מצמר שגרמיה לאחד למעלה ולחשוב שדוא פארה

לא יהיה לכם נסיון ללבוש קצה של חוט אחד שיש בו טיפת דמיון רחוק לפאה".!

בסיימו את דבריו הנוראים, ניגש בשמחה של מצוה עצומה, ובהתלהבות קודש, ולעיני כולם השליך את מטפחות הצמר היקרות אל תוך התנור הבווער! ורק לאחר מכן הרשה לנסוע לחתונה.

ואז יצאו כל הנוכחות מחדרו הקדוש, ובליבם נחקק המעמד הנורא של יהודי אמיתי העובד את בוראו באמת, שמצד אחד כולו היה חדור בפחד, ומורא, וצער רב, על האפשרות לבוא לידי טעות כזו!, שיחשבו על אחת מזרעו שהיא הולכת עם חוט אחד של דבר הדומה לפאה!, ומצד שני היה מלא שמחה עצומה על ההזדמנות להקריב קרבן יקר על מזבח הקדושה והצניעות!, אשר כל הכסף והזהב שבעולם, אינו שווה לרגע אחד ולפעולה אחת, שזוכים לעשות בה נחת רוח להשי"ת!!!.

עובדא נוראה זו סופרה על ידי רבים מנכדיה ששמעו את הסיפור הזה, מפּי זקנתם הרבנית הצדקנית מנדבורנה ע"ה, - אשת חבר הרה"ק ר' חיים מרדכי מנדבורנה זי"ע בת הרה"ק האדמו"ר הזקן מקרעטשניף זי"ע, שהיתה נוכחת במעמד זה, וסיפרה פעמים רבות את הסיפור הנורא הזה!.

"נשים תמימות לא מבינות את חומר הענין, אפילו נשים של
אברכים חשובים, נכשלים באיסור זה רה"ל!"

כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף קרית גת שליט"א
"מוכרחים לדבר מהאיסור של הפאות, ולהזהיר הגדולים על
הקטנים, שכולם ידעו שזו רעה גדולה!"

ב"ק אדמו"ר מקרית גת שליט"א
בן ב"ק אדמו"ר רבי דוד משה מקרעטשניף זי"ע

למה מזלזלים בדברי הרה"ק מצאנו זי"ע

"מוכרחים לדבר מהאיסור של הפאות ולהזהיר הגדולים על הקטנים, שכולם ידעו שזו רעה גדולה, המספחת הממארת הזאת ללכת עם הפאות, נשים תמימות לא מבינות את חומר הענין, נשים של אברכים חשובים, הבאות מבתי נאים, (פון חשוב'ע יונגעלייט, פון די שיינע שטוב'ער), ועם כל זאת נכשלים באיסור זה רח"ל.

אני אומר לכם דברים של מעם, ואתם...

והרי הרה"ק מצאנו היה שר התורה! גאון עולם! [ופנה אדמו"ר שליט"א אל הנוכחים בשאלה, באומרו בתמיהה] איך פארשטיי נישט, דער צאנזער רב איז עפעס גיווען - חס ושלום - נאר א קליינע חידוד יונגעל?, למה מזלזלים בדבריו כל כך?, כולם צריכים לדעת שזה איסור גמור!. אני אומר לכם דברים של טעם, ואתם אומרים לי מן השמים ירחמו?!.
השמים ירחמו?!

"למה אחרים צריכים לסבול?, וכי בגלל שיש נשים
שאינם מסוגלות להיגמל מזההרגל הקלוקל הזה,
לכן אנשים צריכים לסבול"?

כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף קרית גת שליט"א
"אף פעם לא היה מראה הפאה כמו היום!
בימינו אין שום הבדל בין השער לפאה!
פריצות כזאת עוד לא היתה מעולם!"

אף פעם לא היו פאות שנראות ממש כשיער כמו היום!

הפירצה הנוראה הזו של הפאות, לא היתה בממדים כאלה מאז היות יהודה לגוי, עד לפני מאה שנה לא היו הפאות באופן שדומה ממש לשיער, אפילו לפני חמשים שנה לא היו הפאות באופן כזה, כי מראה שער הפאות באופן כזה כמו בימינו, לא היה מעולם, לא בגליציה, לא בפולין, ולא בהונגריה, ולא בשום מדינה.

הייתי באמריקה, ה' ישמרנו ויצילנו ממה שהולך שם, ממש לא רואים שום הבדל בין אשה חרדית בת ישראל כשרה, להבדיל בין ה"שיקצה" הנכרית רח"ל, אפילו כשרואים אשה הולכת עם ילדים עם פאות מסולסלות, עדיין מסתפקים האם זו אמו החרדית מנשות ישראל, או שזו "ביבי סיטר" מבנות הגויים ששומרת על הילדים!, ממש אין שום הבדל בין השיער לפאה!!, פריצות כזאת עוד לא היתה מעולם!.

איזה היתר יש לצער אנשים אחרים ברחוב?!

אם אדם אין לו כח לעמוד נגד היצר, והיצר מכשילו בעל כרחו, לעשות עבירה, שיעשה את זה לכל הפחות בביתו בצינעה, אבל למה אחרים צריכים לסבול?, איזה היתר יש לצאת עם זה לרחוב?.

וכי בגלל שיש נשים שאינם מסוגלות להיגמל מההרגל הקלוקל הזה, לכן אנשים צריכים לסבול?. ועוד בסוף נגרם שעוד יאמרו הותר הדבר, ואומרים, ראו! כולם הולכים כך, סימן שזה מותר. ויש רבניות שהם גורמות ממש להחטיא את הרבים, לא די שהם עוברים על האיסור החמור של הפאה, הם עוד מקלקלים אחרים, הם בכלל חוטא ומחטיא את הרבים, שכתוב על זה דבר נורא בחז"ל (באבות פ"ה משנה כ"ב), מי שאינו יכול להתאפק, אבל שלכל הפחות שלא יהיה בגדר חוטא ומחטיא!.

[וכמו שכותב הגאון הקדוש רבי אברהם פלאג'י זצוק"ל בספר "ברך את אברהם" פרשת בחוקתי: "כל ראש לחלי להביא לידי הרהורים רעים היינו ענין פאה נכרית!, תהלה לה' יתברך בגבולינו לא נמצא ולא ימצא כזאת בישראל, ויתמרמר האדם ויבכה האיש אשר נגע יראת אלקים בלבו, מראות ברע אשר על האדם, דפשתה המספחת בערי אדום להיות יוצאות הנשים בפאה נכרית, כי הוא עון פלילי, ודבר זה הוא גורם רעה לעשות להרבות זמה בעולם" עד כאן לשונו הקדוש. והובאו דבריו גם בשו"ת הסבא קדישא מהרש"א אלפנדרי זי"ע סימן א'].

גם רבניות גדולות יכולות להיות מחמיאות את הרבים!

בזמנינו רואים לפעמים שהיצר הרע מתגבר ביותר, אפילו אצל תלמידי חכמים וצדיקים גדולים, שנשותיהם הולכות עם הפאות ומכשילים את הרבים רחמנא לצלן, וישנם כאלו רבניות שהיצר אינו מניח לנפשם כלל, והם עושות כל מה שלבם חפץ, ואין בעליהם מוכיחים אותם על זה, ומניחים להם ללכת אפילו באופן שלכולי עלמא גובל עם חסרון צניעות משווע, ואח"כ כשאומרים לאשה למה אינך מסירה את הפאה, מיד מתרצת את עצמה שהרי גם רבי פלוני פרוץ בזה!.

המקור של הפאה הוא להיראות יפה ברחוב לאחרים!

האמת היא שהמקור של כל הפאות הוא רק פריצות, שרוצים למצוא חן בעיני אחרים, רוצים להיראות יפה ברחוב יותר ממה שהיא, אבל לקבל את החן האמיתי, במקום שצריך אותו באמת, ובאופן שצריך אותו באמת, זוכים דווקא אם הולכים עם מטפחת, רק אז עוזר השי"ת שיקויים בהם הברכה של ונמצא חן בעיני אלוקים ואדם, ולא כאשר הולכים בדרכים אסורות, לצאת לרחוב באופן שיכול למצוא חן בעיני אנשים אחרים רח"ל.

מדוע רק כשמגיעים לרצון ה' אז מתפעלים מ"ממה יאמרו"!

השבוע היה כאן אדם אחד עם בנו שאינו רוצה ללכת עם כיפה, ונסיתי לשכנע אותו שיחוס על כבוד אביו ועל כבוד המשפחה וילך עם כיפה, אפילו אם אינו סובר כך, ענה לי, "אם אני לא אוחז מללכת עם כיפה, בשביל אחרים אני לא ישנה את דעתי!" - לגבי הדברים של היצר הרע, אז פתאום נהיה כל אחד מקורי ואמיתי, ואינו משנה דעתו בגלל מה שיאמרו אחרים, אבל כשזה מגיע למשהו שקשור לרצון ה', אז שוכחים מהכל!, אז כבר לא מקוריים, ולא אמיתיים, ומגיעים עם כל מיני תירוצים, שאי אפשר לעשות כך, מפני מה יאמרו, ומפני דעת החברה, והמשפחה, וכדומה.!

שומעים הרבה אסונות וצריך להתבונן אולי זה בגללי?

שומעים לא עלינו כך כך הרבה אסונות, שומעים על אברכים חשובים שנפטרים לא עלינו, והשאירו אחריהם משפחות יתומים, ואין איש שם על לב, בשל מה הצרה הזאת, מה חרי האף הגדול הזה, כל אחד, כל זמן שזה לא נוגע אליו, הוא מתהלך רגוע ואינו חושב להרהר בתשובה, בשל מה באה עלינו הגזירה הזאת!?! - וכי יש לך ביטוח חיים?, וכי רק כשזה יגיע אליו אז הוא יזכר?!.

ע"י הסרת הפאה יכולים לזכות לבנים טובים!

רק ע"י ההקפדה על עניני הצניעות והסרת הפאה, יכולים לזכות לבנים יראי ה'. ומה שרואים שאפילו אלו שהולכים עם הפאות, עם כל זאת יש להם בנים טובים יראי ה', צריך לדעת שהסטרא אחרא והיצר הרע יכול להראות גם את הדבר הזה, יש לו כח להראות אפילו דבר כזה, אבל זה הכל מכוחו, וזה עצמו חלק מן הנסיון, אבל בוודאי שהרוצה לזכות לבנים יראי ה' באמת מצד הקדושה, צריך דבר ראשון להקפיד בכל כוחו על הצניעות.

כ"ק אאמו"ר הרה"ק [ר' דוד משה מקרעטשניף] זצוקללה"ה, ענה פעם לאדם אחד, על ענין מסויים שהלה הביא ראייה מאדם אחר, שעל אף שזלזל בדבר מסויים עם כל זאת נשמר בשאר הענינים בדרך התורה, וכי אם אדם יקפוץ מבנין של שמונה קומות וישאר בחיים, בגלל זה גם אתה תעשה כמוהו?, וכי מי יכניס את עצמו בסכנה כזו! וכן כאן, מי מוכן להיכנס לסכנה גדולה כזו?, מה לכם ולצרה הזאת?.

אפילו למדנים עדיין אדוקים בעבודה זרה של הפאות!

העבודה זרה של ימינו היא הפאות, ישנם בני אדם הפוסחים על שני הסעיפים, כשבאים לפתח בית המדרש הם קופצים ולומדים ומתפללים בהתלהבות ובכוונה כראוי וכנכון, אבל כשמגיעים לפתח עבודה זרה - כלומר פתח הבית שאינו נשמר בצניעות כראוי - הם לא יכולים לעמוד בתוקף ולעצור את עצמם, היצר הרע בוער בקרבם כתנור בוער, ואינו מניח להם לתקן את זה, הם לא יכולים להתגבר עליו בענין זה, והם אדוקים בעבודה זרה זו של פאות, היצר הרע שולט עליהם בענין זה שלטון בלי מצרים ומפריעים!, ואין איש שם על לב!.

לבישת מטפחת גורמת קירוב הגאולה!

הנגע הזה של הפיאות מביא את כל הצרות, ואריכות הגלות המר הזה, כי כמו שאז בימי צאתנו מארץ מצרים נגאלו אבותינו בזכות שלא שינו את לבושם, כך גם כל הגאולה העתידה לבוא, תלויה בזה שלא ישנו את המלבושים, אלא ילכו בכסוי ראש כמו שהלכו אבותינו ואבות אבותינו כדת התורה הקדושה.

[וכמו שכתב בשו"ת תשובה מאהבה סימן מ"ח: "אין זה מדרכי הצניעות, ולא בשביל נשים כאלו נגאלו אבותינו ממצרים, והן הנה

כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף קרית גת שליט"א
"מה לכם ולצרה הזאת? מי שנכשל עדיין יכול לתקן!
ובזכות זה נגאל במהרה!"

בעוכרינו להאריך גלותינו". עד כאן לשון קדשו. והוזכרו דבריו בשו"ת מהרי"ץ דושינסקיא, ומהרש"א אלפנדרי, ועוד].

מי שנכשל רחמנא לצלן עדיין יכול לתקן, והדבר הראשון הנדרש ממנו, הוא כמובן מיד להסיר את הפאה כדי לא להיכשל הלאה ח"ו. כי זה הגורם לעיכוב הגאולה, ובזכות שלא שינו לבושם נגאלו אבותינו, וכך אנו נגאל במהרה בזכות זה!.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א מקרית גת, סיפר גם כן לאחר מכן את הסיפור שסיפרה זקנתו הרבנית מנדבורנה ע"ה, אשת חבר זקנו הרה"ק ר' חיים מרדכי מנדבורנה זצוק"ל, שגם הוא שמע את הסיפור הנורא הזה מפיה כמה וכמה פעמים! כפי שהובא לעיל בתחילת מערכת "קרעטשניף"].

"מה אתה רוצה ממני? תפנה אליו יתברך!"

בחור חשוב אחד, נהיה ממקורביו של כ"ק אדמו"ר מקרית גת שליט"א, אשר דרכו בקודש להוכיח בגלוי על פרצת הפאה, ולא להסתיר את האמת בדיבורי חנופה, כאילו כל האיסור הוא רק על פאה פלונית או אחרת, אלא דרכו לומר את כל האמת בבהירות, שאכן ידעו כולם מה היא דעת רבותינו הקדושים זי"ע בקשר לכיסוי הראש כרצון הש"י.

במשך השנים הוארו עיני הבחור, בשומעו מפי רבו פעמים רבות, את דעת התורה בקשר למצות כיסוי הראש, עד שהבין הבחור שאכן פאה ברשות הרבים הרי היא ממש כמו גילוי שיער רחמנא לצלן. וכמובן שממילא ביקש הבחור מהוריו, שכאשר מציעים עבורו הצעות שידוכים, יאמרו בפירוש שהוא חפץ שזוגתו תלך עם מטפחת כרצון הש"י, ולא יעלימו את הדבר כלל.

אבל הוריו של הבחור, חששו מאד מה יאמרו הבריות, ומה יהיה עם מציאת השידוך, שהרי עדיין לא נהוג במשפחתו לכסות את הראש

רק עם מטפחת, וממילא דאגו ההורים מאד שהדבר לא יפריע למציאת השידוך האמיתי.

נכנס האב הדואג אל כ"ק האדמו"ר מקרית גת שליט"א, ובמשך זמן רב ביקש על נפשו מאת האדמו"ר, ותינה לפניו את גודל צערו וכאב לבו, על שהכניס במוחו של בנו את ההכרה שאסור לצאת עם פאה לרשות הרבים, וסיפר את גודל דאגתו מה יאמרו הבריות, הרי זה לא נורמלי, ובכלל לא מקובל ונהוג אצלינו, והרי כל כך הרבה משפחות של גדולים וטובים הולכות עדיין עם פאה. וכך האריך להסביר מפני מה לדעתו, יש לאדמו"ר להפסיק לדבר מהאיסור הזה, ואדרבה, מוטל על האדמו"ר לשכנע את הבחור לוותר על דרישתו, ולהסכים אל כל שידוך, אפילו אם לא תכסה את ראשה עם מטפחת בלבד כרצון הש"י.

במשך כל אותה שעה שתק כ"ק אדמו"ר מקרית גת שליט"א, ולא ענה מאומה לכל דברי האב. משסיים הלה את דבריו, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בניחותא: "אתה צודק בכל דבריך"!!!.

אך לאחר מכן הוסיף כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר: "אבל מה הינך רוצה ממני"?!. והרים אצבעו כלפי מעלה, ואמר: "תפנה אליו!" - היינו, אל הקדוש ברוך הוא, אבינו שבשמים, - "הוא זה שאסר! לא אני"!!.

וסיים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, בדברי חיזוק להרגיע את האב הדואג, באומרו: הרי כתוב אין אדם שומע לי ומפסיד, ויסוד זה יודע כל יהודי מאמין, וגם אתה מאמין בזה, שכאשר נמנעים מדבר מסויים, מחמת שחפצים לעשות נחת רוח להשם יתברך בשלימות, אזי לא יתכן שיפסידו עבור זה שום דבר בעולם. כי לא יתכן שהש"י ימנע מהאדם, אפילו דבר קטן שבקטנים, מחמת שהוא חושש שמא אין רצון הש"י בזה. ואם דבר זה היה מוכן משמים עבור אדם זה,

כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף – קרית גת שליט"א

"אתה צודק בכל דבריד!"

"אבל מה אתה רוצה ממני? תפנה אליי!"

(-אל הקב"ה) "הוא זה שאסר! לא אני!"

אזי בוודאי האדם לא יפסיד אותו, בגלל שהוא מנע את עצמו מדבר מסוים, בשביל לקיים את רצון הש"י כראוי בשלימות!.

כה האריך כ"ק מרן אדמו"ר מקרית גת שליט"א, להרגיע ולעודד את אבי הבחור, עד שהתמלא האב ברגשי אמונה ובטחון בה' הטוב, אשר בוודאי אף אחד לא יפסיד עבור קיום רצונו יתברך, וכך יצא האב מחדר כ"ק אדמו"ר שליט"א, בשמחה ובטוב לבב, בלב שקט ורגוע, סמוך ובטוח על רצון הבורא יתברך, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים, ומתוך אמונה בהירה במאמר הכתוב "דורשי ה' לא יחסרו כל טוב".

ואכן בדרך שהאדם רוצה לילך, מוליכין אותו משמים, וזכה הבחור שזימן לו הש"י שידוך הגון, עם בת ישראל כשרה וצנועה, אשר הסכימה בשמחה ובחפץ לב, לכסות את ראשה עם מטפחת כרצון הש"י, וכך זכו לבנות את ביתם מתוך אושר ושמחה אמיתית, כאשר ברכת ה' מלווה את דרכם, והשכינה שרויה בביתם, בזכות התבטלותם אל רצון הש"י כראוי וכיאות.

כ"ק מרן אדמו"ר רבי אהרן ראטה זצוק"ל

בעל "שומר אמונים" ו"טהרת הקודש"

כותב בצוואתו הקדושה: "אל כל היהודים שחפצים לשמוע בקולו!"

"יעדע אשה זאל חם ושלום, גאר נישט מקיל זיין קיין שום קולא

כל דהוא!... אין שייטלען טראגן אפילו איין טראפ האר!"

שומר אמונים בערגסאז

הרה"ק ר' אהרן ראטה זי"ע
בעל "שומר אמונים"

הרה"ק ר' אהרן ראטה מבערגסאז זי"ע בעל "שומר אמונים"
ו"טהרת הקודש", כתב בצוואתו הקדושה בזה הלשון (מתורגם
מאידיש):

"הנני מבקש מכל הנשים והבנות של הילדים שלי שיחיו, ושל
התלמידים שלי שיחיו, וגם מהיהודים אחרים שחפצים לשמוע בקולי!
(אויך אנדערע יודין וואס ווילן אונז פאלגין)..."

סמוך אל הדור החשוך והעני הזה התחילו לפרוץ את הגדר,
(נאנט צו דעם פינצטערין ארעם דור, האט מען אנגעהויבן פורץ גדר
צו זיין!...) והתחילו לשאת פאה נברית - "און שייטלען טראגין"...
ומאז והלאה המשיכה ההתדרדרות לרדת בתכלית הירידה בעוונותינו
הרבים.

הצדיק הקדוש ר' פנחס קאריצער אמר כך: כאשר משיח יבוא
אזי יראו שהגאולה היתה תלויה ועומדת עבור שערה אחת!, ובגוף
כתב יד כתוב, שהכוונה היא באמת על ענין השערות שהנשים
מקילות רחמנא לצלן. ואם כן כעת בני המתוקים, איזה פנים יהיה

"סמוך אל הדור החשוק והעני הזה, התחילו לפרוץ את הגדר,
והתחילו לשאת פאה נברית, ומאז והלאה המשיכה ההתדרדרות
לרדת בתכלית הירידה!"

כ"ק מרן אדמו"ר מבערגסאז שומר אמונים שליט"א
בן מרן הרח"ק בעל "שומר אמונים" וצוק"ל
שכותב: "תמסרו נפשכם מאד מאד על צניעות בני ביתכם, כי בלי ספק
שכל הצרות הצרורות, נצמחים אודות הפריצות שבדור!"

לכם לפני משיח צדקינו, כאשר כל האבות והאמהות וכל הנשים הצדקניות יבואו יחד עם משיח, ויראו שאתם עיכבתם את הגאולה רח"ל, לאן יזרקו ויוליכו אתכם?!

על כן אני מבקש שכל אשה, חס ושלום, לא תקיל שום קולא כל דהוא... בלבישת פאה, אפילו שיערה אחת! (יעדע אשה זאל חס ושלום, גאר נישט מקיל זיין קיין שום קולא כל דהוא אין... שייטלען טראגן, אפילו איין טראפ האר!...) ושיהיה לכל אחד מסירות נפש על כל הגדרים וסייגים של קדושה, הן מצדו הן מצד אשתו ובניו, שלא ילכו עם... פאה! "נישט גיין אין קיין... שייטלען!!!".

עד כאן לשונו הקדוש של בעל "שומר אמונים" זי"ע, בצוואתו הקדושה.

האם יש לכם תשובה ברורה מהיכן נצמחים "כל הצרות"?

בימינו כולם תמהים ומחפשים את התשובה לפלא הנורא, מה היא הסיבה לצרות הנוראות שבדורנו, וכידוע דבר זה אינו נותן מנוח לכל מי שבעל נפש הוא, אשר יש לו לב יהודי, ורצונו למלאות את רצון אבינו שבשמים כראוי, אזי בוודאי הוא חפץ לדעת מה היא הסיבה הברורה הגורמת לכל הצרות הנוראות הנשמעות בדורות אלה?.

על זה משיב הרה"ק בעל שומר אמונים זי"ע בבהירות "בלי ספק"!

וזה לשונו הטהור: "תמסרו נפשכם מאד מאד על צניעות בני ביתכם, כי בלי ספק שכל הצרות הצרורות, נצמחים אודות הפריצות שבדור בעוונותינו הרבים".

כ"ק מרן אדמו"ר מבערגסאז – שומר אמונים שליט"א
 בן כ"ק מרן הרה"ק בעל "שומר אמונים" וצוק"ל
 אשר כותב בצוואתו הקדושה [מתורגם מלשונו הטהור באידיש]
 "אני מבקש שכל אשה, חם ושלוש, לא תקיל שום קולא כל דהוא,
 בלבישת פאה, אפילו שיערה אחת! ושיהיה לכל אחד מסירות נפש
 על כל הגדרים וסייגים של קדושה, הן מצדו הן מצד אשתו!"

מה עשה הרה"ק בעל שומר אמונים לפני תקיעת שופר?!

ונציין כאן דבר נורא שהיה בראש השנה תש"ו בבית מדרשו של כ"ק הרה"ק רבי אהרן ראטה זי"ע בירושלים עיה"ק, לפני תקיעת שופר, ציוה לקרב את הבימה סמוך לעזרת נשים, שישמעו הנשים את הדרשה קודם תקיעת שופר, ודיבר אליהם בענין צניעות כיסוי הראש והמלבושים, ובאמצע הדרשה התחיל לבכות במר נפשו, ולהפציר מהנשים הצדקניות שבעזרת נשים, שימסרו נפשם ללכת בבגדי הצניעות, ואמר בזה הלשון: אני אומר זאת ליד הספר תורה הקדושה, ובטוח אני שאם היה צניעות בכללות העולם, אז בוודאי לא היו הצרות והגזירות האיומות ונוראות, שנעשו על ידי הרשעים הדייטש'ן ימ"ש!. עד כאן לשונו הטהור.

וסיפר הרב החסיד מיקירי קרתא דשופריא רבי יואל סאמעט זצ"ל, שהיה נוכח במעמד נורא זה, וסיפר שבכל העזרת נשים נכחו באותה שעה פחות מעשרה נשים!, והיה המראה נורא ומזעזע ביותר, לראות איך קודש הקדשים! ביום הקדוש ראש השנה!, לאחר עבודתו הנוראה בתפילת שחרית שהיתה למעלה מגדר אנוש!, עמד באותם רגעים נעלים וגבוהים, כאשר הוא עומד לגשת לתקיעת שופר!, ולמלכויות זכרונות שופרות!, ובמעמד החבראי הקדושה, שביניהם היו קדושים וטהורים, כמו הרה"צ ר' חיים הערש אייזנבך זי"ע, והרה"צ ר' ברוך יצחק פריינד זי"ע, ועוד יהודים קדושים, שהשיגו את עוצם יקרת כל רגע ורגע מהרגעים הנעלים הללו, לאחר כל חודש אלול מלא ביגיעה נוראה כדרכם של חסידי קמאי.

ולאחר כל זאת, עזב רבינו הקדוש והטהור את דביקותו העצומה בעולמות העליונים, ואת המדריגות המופשטות בעניני תקיעת שופר, ולא עורר בדרשתו על התעלות בתפלה ביגיעות ומסירות נפש וכדומה, ועל שאר המדריגות הגבוהות ברוחניות, ועל השגות טמירות

ונשגבות ב"תמליכוני עליכם", אלא המתין שידחפו את הבימה לכיוון העזרת הנשים, ושם עמד והתחנן בפני הנשים המעטות שנכחו שם, ובבכיות ותחנונים ביקש מהם שיבטיחו לו בפה מלא, שהם יזהרו בצניעות כיסוי הראש והמלבושים כפי תקנותיו, ועד שלא שמע שהם מבטיחות ומקבלות על עצמם פה אחד, לא זו מתחנוניו לפניהם!.

רק לאחר ששמע אותם אומרות בפה מלא, שהם מקבלות על עצמם להיזהר בכל מלבושי הצניעות, אמר בשמחה, שכעת יש לו עם מה לגשת לתקיעת שופר, כי בזכות זו, שנשים כשרות מ ישראל, מתחזקות בענין הצניעות, יש בכח הזכות הזו, לפעול עבור כל ישראל שנה טובה ומתוקה, וישועות רבות ברוחניות ובגשמיות.

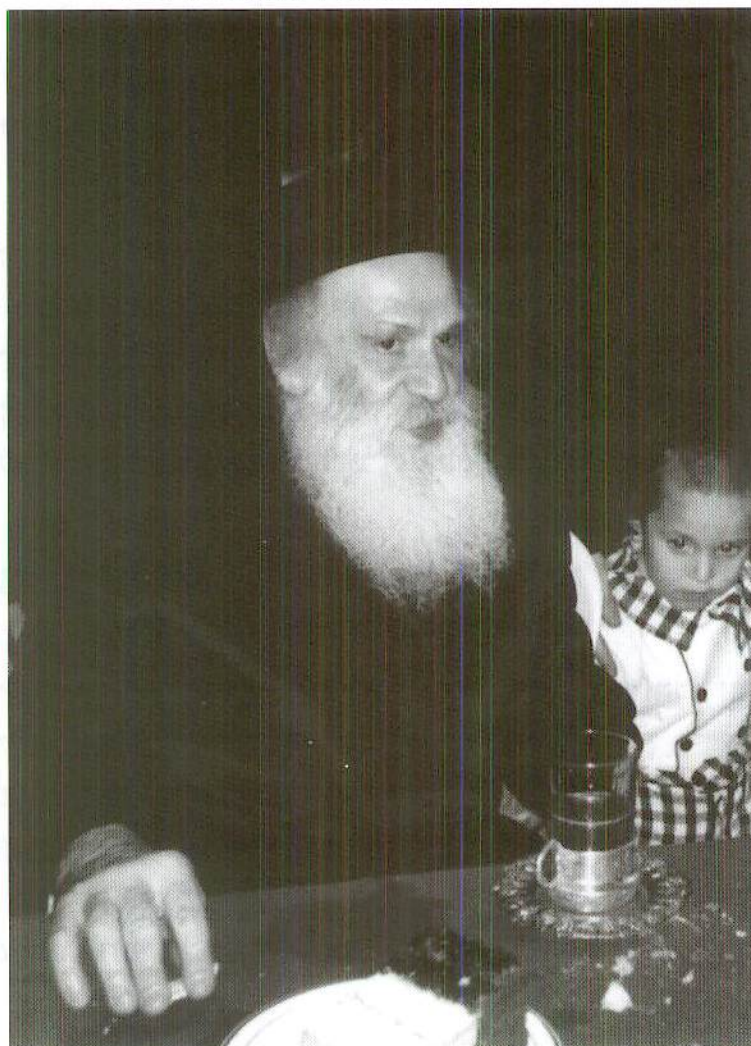
עובדות נפלאות מחותנו זקנו של הרה"ק בעל שומר אמונים זי"ע

כ"ק הרה"ק בעל שומר אמונים זי"ע, היה חתן הרה"צ ר' יצחק כץ זי"ע, שהיה חתן הרה"ק ר' ישראל חיים ברוין זי"ע, רב בית המדרש "ארץ ישראל שטיבעל" בעיר בודאפעסט, שהיה צדיק מפורסם בהונגריה. [והרה"ק בעל שומר אמונים זי"ע, מזכירו בספרו טהרת הקודש מאמר שמירת הברית פרק ז', בזה הלשון ו"מובא בצוואת חמי זקני הרה"צ ר' ישראל חיים ז"ל" עיין שם].

שריפת הפאות בתנור!

סיפרה הרבנית ע"ה אשת מרן הרה"ק זי"ע בעל שומר אמונים, [שהיתה בת בתו של הרה"ק ר' ישראל חיים ברוין זי"ע], שכאשר היה בא זקנה הרב הקדוש רבי ישראל חיים זי"ע לאיזה עיר או כפר, לא רצה להיכנס לבית המדרש להתפלל, ולקבל אנשים כנהוג, עד שהלך הראש הקהל או השמש, מבית לבית, ואספו וקבצו את כל

מחזק ומעודד תמיד את העסקנים המזוכים את הרבים
בקיום מצוה קדושה זו, ומפליג גודל זכותם ושכרם הרב!

כ"ק מרן אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א
נכד הרה"ק ר' ישראל חיים ברוין זצוק"ל
שאסף את כל הפאות שבכל עיר, ושרפם בעצמו בתנור!
ופעם לאחר הדרשה, הסירו נשים את הפאות, והדליק הרה"ק
מדורה גדולה, וזרקם לשם!
ועשה רקידה עם בעליהם של הנשים שהסירו את הפאות!
"זהיו מרקדים ואמרים פסוקי הלל!"

השייטלעך [הפאות], ושרפם הרב הקדוש בתנור, ורק אחר כך הסכים להיכנס אל בית המדרש!.

פרי עין אבות עמוד קמ"ב אות כ"ז

נמנע מקבלת פדיונות מנשים שהלכו עם פאה

כאשר שמע על אחד מחתניו, שהיה גם כן צדיק מפורסם והיה מקבל פדיונות, ושמע הרב הקדוש רבי ישראל חיים ברוין זי"ע שהוא מקבל פדיונות גם מנשים שהולכות עם "שייטלעך" - פאות, לא רצה לדבר עמו כל אותו הזמן, עד שיפסיק לקבל מהם פדיונות.

שם אות ל"ה

רקידה גדולה סביב ה"הדלקה" של ששים פאות!

פעם אחת אמר הרה"ק ר' ישראל חיים ברוין זי"ע דרשת התעוררות ב"ני-פעסט" אודות הפאות [שייטלעך], ולאחר הדרשה הסירו שישים נשים את השייטלעך - הפאות - שלהם, ונתנו אותם לבעליהם, והם נתנו אותם אל הרב הקדוש זי"ע, ועשה הרב הקדוש מדורה גדולה וזרקם לשם, והרב הקדוש עשה רקידה גדולה עם בעליהם של הנשים שהסירו את הפאות, והיו מרקדים ואומרים פסוקי הלל!.

פרי עין אבות עמוד קמ"א אות כ"ד ממוה"ר רבי יהונתן שווארץ בשם הרה"צ רבי יודא לייב ברוין זצ"ל

כ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן זצוק"ל
 "הצניעות גורמת אריכות ימים!"
 "דאס צניעות איז גורם אריכות ימים!"

תולדות אהרן

מרבירי ב"ק אדמו"ר הגה"ק
מרן רבינו אברהם יצחק קאהן וצוקללה"ה מתולדות
אהרן בעל "דברי אמונה"
ביום ד' פרשת וארא תשמ"ז באסיפת התעוררות שעל
ידי התאחדות האברכים דסאטמאר בויליאמסבורג

הצניעות גורמת אריכות ימים!

בספר מגיד דבריו ליעקב מביא על הפסוק "צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים", שהיה אדם אחד שהילדים שלו - לא עלינו - לא החזיקו מעמד, ונסתלקו בצעירותם, ואמרו צדיקים שהגורם לדבר הוא מפני שהאשה בבית זה לא היתה הולכת בצניעות, מפני שהצניעות גורמת אריכות ימים! (דאס צניעות איז גורם אריכות ימים!), ולפי זה הוא מפרש את הפסוק "צאי לך בעקבי הצאן", - כאשר ילכו בצניעות, אז תזכו "ורעי את גדיותיך!", יזכו לגדל את הילדים!.

לרבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע

יש חשבון מיוחד להיטיב עם הנשים שמסירות את
הפאה, כאשר יש עדיין נשים שהולכות עם פאה!

נזכרתי היום במעשה שהיה כאשר רבינו הקדוש [מסאטמאר]
זכותו יגן עלינו, הגיע מקראלי לסאטמאר, אזי הוא התייגע מאד
הרבה להנהיג את הצניעות בסאטמאר, הוא התחיל לעסוק בענין

"ער האט אנגעהויבן טאטן וועגן שטעלען מקיים זיין די תקנות פון דעם ריכטן אויסצושטחן דעם שייטל!"

כ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן וצוק"ל
בעל "דברי אמונה"
"זכורני כרכיה"ק וי"ע הניע מקראלי לסאטמאר, הוא התייגע מאד הרבה שיסיר את הפאת!"
ויעטבם לעזו: כ"ק מרן אדמו"ר רבי יעקב טשעווארסק וצוק"ל, ויבדלו"א כ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר שליט"א

הפאות, [האט ער זיך זייער פארלייגט אריינצוברענגען צניעות, ער האט אנגעהויבן טוהן וועגן שייטלעך!] ואמר אז רבינו הקדוש זי"ע, שהנשים הראשונות שיתנהגו בצניעות, אזי הוא יחשיב אותם באופן מיוחד, ויהיה לו עמהם חשבון מיוחד!, [ער וועט מיט זיי האבן אן עקסטערען חשבון!], - כלומר חשיבות מיוחדת].

מופת נורא שהתרחש בזכות שהאשה הסירה את הפאה!

אני הייתי אז נוכח בשיעור שהרבי זי"ע לימד [את הבחורים בישיבה], ובאמצע השיעור נכנסה אשה ובכתה הרבה בבכיות נוראות, ואמרה לרבינו זי"ע, [על בתה], "היא הייתה מהנשים הראשונות שהתחילו לשמור ולקיים את התקנות של הרבי להסיר את הפאה! [-בלשונו המהור: מקיים זיין די תקנות פון דעם רעב'ן, אויסצומהן דעם שייטל"], ועכשיו שוכב כעת הילד שלה במצב מאד מסוכן!!!, רבינו זי"ע הניח את ראשו על השולחן והיה מאד שקוע במחשבותיו הקדושות, וכך שהה זמן מה, ותוך זמן מועט היה לה ישועה! [בלשונו הטהור: ביז געציילטע מינוטן האט זי געהאט א ישועה!!!].

רבינו זי"ע היה מקבל הרבה חיות כאשר הוא היה שומע שהוא הצליח לפעול באיזה בית בעניני צניעות!, הדבר הזה היה נוגע לו בנפשו! עס איז אים געגאנגען בנפשו! הוא תמיד דיבר מזה! צניעות היא יסוד גדול באידישקייט, שבזכותה זוכים לגדל דורות יראים ושלמים! ובזכותה זוכים שהילדים יהיו בריאים!, אצלינו היהודים מחשיבים כל אשה כפי מה שהיא הולכת יותר בצניעות, אני לא מדבר מהסרת הפאות הארוכות!, איך רעד שוין נישט פון די לאנגע שייטלעך!!! ... אלא אפילו סתם פאות!?! אפילו סתם שייטלעך!!! ... אני זוכר היאך רבינו הקדוש זכותו יגן עלינו התייגע בסאטמאר מאד

"רבינו זי"ע היה מקבל הרבה חיות כאשר הוא היה שומע שהוא הצליח לפעול באיזה בית
בענינים אלה!"

כ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן וצוק"ל
בעל "דברי אמונה"
"הדבר הזה היה נוגע לו בנפשו!"
עם איז אים געגאנגען בנפשו! הוא תמיד דיבר מזה!"

"איך רעד נישט פון די לאנגע שייטלעך! נאר אפילו סתם שייטלעך!"

כ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן זצוק"ל

בעל "דברי אמונה"

"אצלינו היהודים מחשיבים כל אשה כפי מה שהיא חולכת

בצניעות!"

"אני לא מדבר מהסרת הפאות הארוכות, אלא אפילו סתם פאות!"

חזק נגד זה !!!, [ובלשוננו הטהור: "איך געדענק ווי אזוי רביה"ק זי"ע, האט אין סאטמאר שטארק געארבעט דערקעגען !!!"].

אגרות דברי אמונה עמוד קפ"ח

והנה בענין המעלה והחשיבות של עשרה ראשונות, מובן לכל בר דעת, שתמיד שייך בחינה זו לפי ערך, שכל פעם שישנם עדיין במשפחה, או בקהילה, נשים שהולכות עם פאה, אזי כל אשה שמתגברת ומסירה את הפאה, אזי הפעולה שלה - לפי ערך - חשובה וחביבה בשמים הרבה יותר מזו שלאחריה, וכך תמיד, מחשיבים בשמים את זו שמקדימה, שהיא נחשבת ראשונה, לגבי כל הנשים האחרות שעדיין הולכות עם פאה, מפני שכל אשה שעדיין הולכת עם פאה, מוסיפה קושי לזו שמסירה את הפאה, וממילא לפום צערא אגרא, לכן כל מי שמקדימה, הרי היא זוכה ששכרה יגדל וירבה לאין שיעור.

"איד געדענק וויר אזוי רביה'ק ווייז האט איר
סאטמאר שטארק געארבעט דערקענ'ן"

ב"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן זצוק"ל

בקבלת פני ב"ק מרן אדמו"ר סאטמאר שליט"א בירושלים עה"ק

"אני זוכר היטף רבינו הקדוש וברוך מן עלינו דתתנוג סאטמאר מאד חזק נגד דה"ץ"

"צניעות היא יסוד גדול ביהדות, שבזכותה זוכים לגדל דורות יראים
ושלמים, ובזכותה זוכים שהילדים יהיו בריאים!"

כ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן וצוק"ל
בעל "דברי אמונה"